

TESTIMONY ID: 124

AGE: 43

AGE RANGE: 41-45

GENDER: f

MARITAL STATUS: married

REGION: Donetsk region

OCCUPATION STATUS: Occupied (as of the time of writing)

FORCIBLY DISPLACED: yes

EDUCATION: hold a degree

DATE OF TESTIMONY: 2022-06-03

DATE RANGE: 2022 Summer

DESCRIBE YOUR EXPERIENCE OF THE WAR (ENG):

I am very concerned about the fate of Ukraine, especially Donbas, because I am from [CITY]. I am very worried about my husband, because the president said that 60-100 Ukrainian defenders die every day. It is terrible to be left without a husband, because family is the most important thing for me. We have a friendly family. Daughter - 7 years old, often asks: "When will it end? When will I see dad." I can't watch cartoons and movies about the family, where everything is beautiful. Everything reminds of our happy life before the war. an offensive is currently taking place in Donbas. We hope that the Armed Forces will stop the offensive, that there will be no occupation. Because otherwise, there will be nowhere to return. And this is the worst. Parents also left for other cities. The whole family is scattered across Ukraine and beyond the border. Although before that we all lived in the same city. My husband lost his job, I am a scientist, a professor, in uncertainty: it is not known whether our higher education institution will be preserved or closed. All happy life moved in one moment. I don't wish that for anyone. The morning begins not with a cup of coffee, but with the news feed and the fear of what I will see there.

Colleagues are waiting with hope for help from the Western world, without which Ukraine will not be able to hold on and win. We are very grateful to the European Union and the United States for their support and assistance to the Ukrainian people. The Russian Federation has shown itself to be a barbaric country. I cannot believe that Russian society is so zombified that it has lost the ability to think critically and evaluate events. In my opinion, people are so scared that they are afraid to protest, to express their own negative opinion about the war in Ukraine.

The horrors that the Russian army does to men, women, and children in the occupied territories are especially impressive. They behave like

fascists. I can no longer look at or study Russian culture, although it used to fascinate me.

I am proud of the courage of the defenders of Azovstal. Courageous warriors who really protect their native country from invaders.

Sad thoughts about Ukraine are always with me. After the end of the war, we will rebuild Ukraine and we will work. The main thing now is to win, hold the territory and stay alive. I believe that it will be so. Glory to Ukraine!

НОМЕР СВИДЧЕННЯ: 124

ВІК: 43

ВІКОВИЙ ДІАПАЗОН: 41-45

СТАТЬ: жін

СІМЕЙНИЙ СТАН: одружений/а

ОБЛАСТЬ: Донецька область

ОКУПОВАНІСТЬ ТЕРИТОРІЙ:

Окуповані на момент написання

ПЕРЕМІЩЕНА ОСОБА: Так

ОСВІТА: є науковий ступінь

ДАТА ОПИТУВАННЯ: 2022-06-03

Проміжок часу: 2022 Літо

ОПИШІТЬ СВІЙ ДОСВІД ПЕРЕЖИВАННЯ ВІЙНИ:

Дуже хвилює доля України, особливо Донбасу, адже я із [МІСТО]. Дуже переживаю за чоловіка, адже президент заявив, що кожного дня гине 60 - 100 українських захисників. Жахає залишитися без чоловіка, адже родина для мене головне. У нас дуже дружня родина. Донецька - 7 років, часто запитує: "Коли це закінчиться? Коли я побачу папу?". Не можу дивитися мультики та фільми про родину, де все гарно. Все нагадує про наше щасливе життя до війни. Наразі відбувається наступ на Донбас. З надією чекаємо, що ВСУ зупинять наступ, що окупації не буде. Бо в іншому разі, не буде куди повертатися. А це найстрашніше. Батьки, також, виїхали в інші міста. Вся родина розкидана по Україні та за кордоном. Хоча до цього ми всі жили в одному місті. Чоловік втратив роботу, я - науковець, професор, у невизначеності: невідомо, чи збережуть наш ВУЗ, чи закриють. Все щасливе життя рухнуло в одну мить. Нікому цього не бажаю. Ранок починається ні з чашки кави, а зі стрічки новин та страху, що я там побачу.

Колеги з надією чекають на допомогу західного світу, без якого Україна не зможе втриматися та перемогти. Дуже вдячні Європейському Союзу та Сполученим штатам за підтримку та допомогу українському народу. Російська Федерація показала себе як варварська країна. Не можу повірити, що

суспільство Росії настільки зомбоване, що втратило можливість критично мислити та оцінювати події. На мою думку, люди настільки налякані, що бояться протестувати, висловити власну негативну думку щодо війни в Україні.

Особливо вражають жахіття, що робить російська армія в окупованих територіях із чоловіками, жінками, дітьми. Ведуть себе, як фашисти. На російську культуру не можу більше дивитися, вивчати, хоча раніше вона мене захоплювала.

Пишаюся мужністю захисників Азовсталі. Мужні воїни, які дійсно захищають рідну країну від загарбників.

Сумні думки про Україну постійно зі мною. Після закінчення війни відбудуємо Україну та будемо працювати. Головне зараз – перемогти, втримати територію та залишитися живими. Вірю, що так і буде. Слава Україні!

COPYRIGHT:

This document is licensed CC BY-NC-ND 4.0. This material may not be redistributed for commercial purposes and may not be altered; no derivatives are permitted. If you wish to redistribute this material, attribution must be given.